

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

 CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

 ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, adjunt a la presidència
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting
GONZALO CANEDO, director comercial
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

L'ESTAT ESPANYOL ES TROBA A LA POSICIÓ 41 DE LA CLASSIFICACIÓ

Santi Nolla

Periodista

EN SÍNTESI

Que ens hi posem fulles

Llibertat d'expressió

Alguns països del nord d'Europa encapalen la classificació mundial de la llibertat de premsa que publica anualment l'associació Reporters Sense Fronteres (RSF). Finlàndia, Irlanda, Islàndia i els Països Baixos ocupen les primeres places d'un rànquing que mesura la llibertat d'expressió en els diferents punts del món. Els tres països que es troben en les darreres posicions (Corea del Nord, 168 i última; Turkmenistan, 167 i Eritrea, 166) encara han endurit més el seu to. La mort per tortures, a la presó, de la periodista turcmena Ogoulsapar Mouradova ha posat de manifest que el president vitalici, Sèparmourad Niazov, pot utilitzar una violència extrema amb qui s'atreveix a criticar-lo, segons apunta l'informe de Reporters Sense Fronteres.

EL TOTPODERÓS KIM JONG-IL MANTÉ el seu absolut domini sobre la premsa nord-coreana i alguns periodistes d'Eritrea han estat empresonats en secret des de fa més de cinc anys. En aquest mateix període, el Líban ha passat d'ocupar el lloc 56 a ocupar el 107. Victima l'any 2005 d'una sèrie d'atemptats i el 2006 dels atacs israelians, la premsa libanesa continua patint la lamentable situació política de la regió. L'Estat espanyol ha baixat un lloc i a hores d'ara es troba a la posició 41 de la classificació.

PER LA SEVA PART, ELS ESTATS UNITS (53) continuen vivint un retrocés en la seva llibertat de premsa i cauen nou posicions respecte a l'any passat. Les relacions entre els mitjans de premsa i el govern de Bush s'han deteriorat de manera dràstica després que el dirigent utilitzés el pretext de la seguretat nacional per considerar sospitós qualsevol periodista que posi en qüestió la seva "guerra contra el terrorisme". Cuba, en la posició 165, segueix sent la segona presó del món per als periodistes, amb 24 informadors presos actualment, un país on continua sense tolerar-se que hi hagi premsa independent, segons RSF.

A L'AMÈRICA LLATINA S'HA PRODUIÏT UN CLAR retrocés, tant en països com el Brasil (75) com a l'Argentina (76). Al Brasil, enguany, ja hi ha hagut un periodista mort, i els atacs a la premsa local segueixen sent nombrosos. A l'Argentina, les relacions entre el govern i la premsa són pessimes després de la retirada de les subvencions de què gaudien els mitjans de comunicació.

BOLÍVIA (16) ÉS EL PAÍS SUD-AMERICÀ on la premsa és més lliure. En el darrer any, els periodistes bolivians han gaudit d'una llibertat de premsa comparable a la dels seus col·legues austríacs o canadencs. No obstant, segons l'estudi de la RSF, la creixent polarització entre els mitjans de comunicació públics i privats, entre partidaris i opositors del president Evo Morales, podria complicar la situació.

UNA ALTRA DE LES NOTES INTERESSANTS de l'informe de Reporters Sense Fronteres és l'escàndol de la publicació de les caricatures sobre Mahoma a diferents mitjans de comunicació a finals de l'any 2005. Aquest cas, i a causa de les amenaces sofertes pels seus periodistes, va fer que Dinamarca perdés el seu lloc de líder de la lli-

MONTESOL

"Finlàndia, Irlanda, Islàndia i els Països Baixos ocupen les primeres places d'un rànquing que mesura la llibertat d'expressió en els diferents punts del món"

bertat de premsa i davallés fins al lloc 19 en el rànquing.

LES REACCIONS DELS MITJANS van ser molt diverses. La premsa britànica va tractar de conciliar allò que *The Independent* va denominar "dos drets rivals", el de la llibertat de premsa i el dels musulmans a no sentir-se agredits. "Col·locar un per sobre de l'altre és la marca del fanatisme", va escriure *The Independent*.

L'ALEMANY 'DIE WELT' ES VA ERIGIR EN EL DEFENSOR de la llibertat d'expressió i va criticar l'absència de mobilitzacions. "La reacció d'Europa al xantatge del qual és objecte Dinamarca per la publicació de les

vinyetes és molt tèbia", deia en un editorial. "La pena de ser occidental", va afegir "és que als nostres països ningú no s'aixeca quan els nostres drets fonamentals es veuen amenaçats".

LA MATEIXA ORGANITZACIÓ FRANCESA RSF rep també crítiques perquè obté una part sensible del seu finançament del govern francès i del National Endowment for Democracy (NED), un fons privat amb recursos aprovats pel Congrés i administrats pel departament d'Estat dels Estats Units, segons publicava Diana Barahona, del *Northem California Media Guild*. "El representant de RSF a Nova York, Tala Dowlatshahi, va donar per acabada una entrevista per telèfon quan li vaig preguntar si l'organització havia sol·licitat l'any passat alguna altra subvenció del govern dels Estats Units diferent de la que ja rep dels Fons Nacionals per a la Democràcia", explicava Barahona.

REPORTERS SENSE FRONTERES SÍ QUE VA DEMANAR fa poc al president francès Jaques Chirac que retirés al cap d'Estat rus Vladímir Putin la condecoració de la Legió d'Honor. Van considerar que Putin era "indigne" d'aquesta condecoració ja que des de la seva arribada al poder "21 periodistes han estat assassinats a Rússia" i "el president rus va trigar 48 hores a comentar l'assassinat de la periodista Anna Politkóvskia, coneguda per les seves denúncies dels assassinats, tortures i arbitrarietats que pateixen Rússia i, sobretot, Txetxènia".

Marçal Sintès

Van ser aquesta setmana a Barcelona tres dels grans capítols espanyols en això dels trens. Venien de Madrid, és a dir, de la metròpoli, per adreçar-se a nosaltres, indígenes de la colònia ferroviària que és Catalunya. Eren Antonio González, president d'Adif (l'empresa pública Administrador d'Infraestructures Ferroviàries); Víctor Morlán, secretari d'Estat d'Infraestructures, i José Salgueiro, president de Renfe. Molt bé. ¿I què ens van venir a dir als usuaris del tren, torturats sense treva pels retards i tota mena d'altres molèsties? Doncs van anunciar que a partir d'ara es donarà informació fiable sobre els incidents que es produeixen. És a dir, que no ens tornaran a deixar en la inòpia durant una hora o més com, per exemple, em va passar la setmana passada: era de nit, el tren no es movia de Sants, la gent s'hi anava acumulant a dins i ningú no donava cap explicació útil. A part de la promesa d'informar-nos i no mentir-nos més, González, Morlán i Salgueiro ens van dir a la cara que els trens no milloraran —sembla que n'hi ha almenys per a tres anys—, i que, en definitiva, ens hi posem fulles. És a dir, que la tortura a causa de les obres del TGV, perquè plou o pel que sigui està assegurada. De fet, si hagués sigut per ells, segurament no s'haurien molestat a desplaçar-se. Però, atès que el PS3 hi va insistir tant i que els seus càrrecs depenen del govern de Zapatero, doncs era obligat fer algun gest de cara a la galeria. I així és que van cobrir l'expedient. Que no es pugui dir que quan toca a donar un cop de mà a Montilla ells no es van dignar ni a aixecar el cul de la cadira.

m.sintes@hotmail.com